

Szprotawa, 24-11-2016

Nr sprawy: **FN.3120.5.1.2016**

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Szprotawy działając na podstawie art. 14j w związku z art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 613 z późn. zm.) w odpowiedzi na wniosek _____ reprezentowanej przez doradcę podatkowego _____ z dnia 1 września 2016 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości

postanawia

- uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 1 września 2016 r. _____ reprezentowana przez doradcę podatkowego _____ wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego. Problemowym dla podatnika zagadnieniem jest odpowiedź na pytanie:

Czy w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. za budowlę w rozumieniu przepisów Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dotyczących podatku od nieruchomości uznaje się wyłącznie elementy budowlane elektrowni wiatrowej (tj. fundament i wieża) czy także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej?

Stan faktyczny przedstawiony przez wnioskodawcę:

należy go grupy – prywatnej grupy energetycznej składającej się z pionowo zintegrowanych spółek działających w obszarze wytwarzania energii z konwencjonalnych i odnawialnych źródeł oraz dystrybucji i obrotu energią elektryczną.

Wnioskodawca w ramach Grupy prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii z wiatru i jako taki jest właścicielem farmy wiatrowej usytuowanej na terenie gminy Szprotawa.

Farma wiatrowa Wnioskodawcy wytwarza energię elektryczną przy pomocy generatorów (turbiny wiatrowych) napędzanych energią wiatru. Energia elektryczna uzyskana z energii wiatru jest uznawana za ekologicznie czystą, gdyż pomijając nakłady energetyczne związane z wybudowaniem, takiej elektrowni, wytworzenie energii nie pociąga za sobą spalania żadnego paliwa.

Elektrownia wiatrowa Wnioskodawcy składa się m. in. z elementów budowlanych, na które składają się fundament i wieża oraz urządzeń technicznych, na które składa się gondola, która z kolei obejmuje wirnik i układ pomiarowy. Wirnik składa się z łopat połączonych piastą. Łopaty poruszane są przez wiatr i przekazują moc do piasty, która jest połączona z wałem napędowym, zwiększającym prędkość osi. Energia mechaniczna jest przenoszona z przekładni do generatora elektrycznego, który przekształca ją w energię, przekazywaną następnie do wyjścia do sieci elektroenergetycznej.

Urządzenia techniczne nie są budowane, lecz wytwarzane z zakładach wytwórczych i przenoszone na miejsce przeznaczenia w celu ich montażu na fundamencie i wieży. Do zdemontowania urządzeń technicznych nie jest wymagane przeprowadzenie robót budowlanych. Urządzenia te, po ich zdemontowaniu, mogą być użyte do wytwarzania energii z wiatru w innej lokalizacji. Po demontażu urządzeń technicznych, konstrukcja elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, tj. fundament wieży, w żaden sposób nie ulegnie uszkodzeniu.

Funkcje elementów budowlanych i poszczególnych urządzeń technicznych:

- 1) fundament – element konstrukcyjny przekazujący na podłoże gruntowe całość obciążeń posadowionych na nim obiektów. Fundament swoją masą zapewnia stateczność układu i przekazuje obciążenia na podłoże gruntowe;
- 2) wieża – ważny element konstrukcji turbiny wiatrowej podtrzymujący gondolę oraz układ wirnika. Wieża za swój główny cel ma umieszczenie wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu w celu lepszego wykorzystania wiatru. Wieża elektrowni wiatrowej, oprócz utrzymania ważącej często kilkadziesiąt ton gondoli, ma za zadanie znosić także obciążenia grawitacyjne, obrotowe i napory wiatru;
- 3) gondola – element siłowni wiatrowej, w środku której znajdują się mechanizmy i urządzenia produkujące prąd elektryczny, tj. wał napędowy, przekładnia, sprzęgło, generator, transformator oraz układ sterowania;

- 4) mechanizm obrotu yaw – system znajdujący się pod gondolą połączony z układem sterowania całej turbiny, składający się z silników elektrycznych oraz dwóch kół zębatach, których zadaniem jest obrót gondoli zgodnie z kierunkiem wiatru;
- 5) wirnik (rotor) z zespołem łopat – to najważniejszy element siłowni wiatrowej, który przekształca energię wiatru w energię mechaniczną przekazywaną poprzez zespół przeniesienia napędu do generatora. Wirnik osadzony jest na wale, poprzez który napędzany jest generator. Wirnik obraca się najczęściej z prędkością 15-20 obr./min., natomiast typowy generator asynchroniczny wytwarza energię elektryczną przy prędkości ponad 1500 obr./min. Ważną rolę w wirniku odgrywa liczba łopat – typowy układ to 3 łopaty;
- 6) zespół przeniesienia napędu – tworzą go następujące elementy: wał główny, łożysko główne, przekładnia, hamulce, sprzęgło i generator;
- 7) wał główny - przenosi moment obrotowy pomiędzy zespołem łopat a przekładnią. Ponieważ turbina obraca się z niewielką prędkością w porównaniu z generatorem, zatem jej moment obrotowy ma dużą wartość. Z tego względu wał główny musi mieć odpowiednią wytrzymałość, a więc ma większą średnicę niż wał generatora;
- 8) przekładnia – jest niewrażliwym elementem całego układu napędowego. Stosowane są dwa główne typy przekładni: o wałach równoległych i planetarne. Często pierwszy stopień przekładni jest planetarny, a następne równoległe. Rozwiązanie takie stosuje się ze względu na zdolność przekładni planetarnych do przenoszenia większych momentów przy tej samej masie. Wynika to z faktu, że moment jest przenoszony na wał wyjściowy przez trzy, a nie jedno koło zębata;
- 9) generator prądotwórczy – ma za zadanie zamienić energię mechaniczną w elektryczną;
- 10) układ sterowania – kontroluje pracę elektrowni poprzez pomiar podstawowych parametrów siłowni, takich jak np. kierunek wiatru, prędkość wiatru, obroty wału, obroty generatora, napięcie generatora i prądy fazowe, kolejność faz, kąt natarcia łopat wirnika, drgania własne, napięcie zasilania układów wykonawczych.

Stanowisko wnioskodawcy:

Zdaniem wnioskodawcy, w stanie prawnych obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., za budowę w rozumieniu przepisów *Uplok* dotyczących podatku od nieruchomości, uznaje się wyłącznie (tak jak dotychczas) elementy budowlane elektrowni wiatrowej, czy fundamenty oraz wieżę.

Stanowisko organu podatkowego:

Ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961 z późn. zm.) ustawodawca w dość istotny sposób zmienił pojęcie elektrowni

wiatrowych w kontekście prawa budowlanego, a co za tym idzie z kontekście opodatkowania tychże obiektów podatkiem od nieruchomości. Do tej pory elektrownie wiatrowe składały się z części budowlanych oraz niebudowlanych. Wynikało to z definicji budowli zawartej w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Wskazany artykuł bowiem określał, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych, wśród których wskazano wprost elektrownie wiatrowe. Zgodnie z zapisem przywoływanej ustawy opodatkowaniu podlegały jedynie takie części elektrowni jak fundament czy maszt/słup/wieża. W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowano dotychczas jednolity pogląd, wedle którego urządzenia i przedmioty będące wyposażeniem elektrowni wiatrowej, tj.: wirnik ze skrzydłami, skrzynia biegów, komputer sterujący, transformator, rozdzielnia elektryczna, instalacja alarmowa oraz instalacja zdalnego sterowania, nie stanowią urządzeń budowlanych, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 *Uplok* i nie są też budowlami wchodzącymi w skład budowli jako całości techniczno – usługowej (wyrok NSA z dnia 16 grudnia 2009 r. sygn. akt II FSK 1184/08).

Zważywszy na fakt, iż orzecznictwo sądów administracyjnych dotyczące opodatkowania elektrowni wiatrowych znajdowało oparcie właśnie w art. 3 pkt 3 – Ustawy Prawo budowlane, zmiana jego zapisu polegająca na wykreśleniu podziału elektrowni wiatrowych na części budowlane i niebudowlane, a tym samym uznanie całej elektrowni za budowlę musi mieć odzwierciedlenie w sposobie opodatkowanie tychże obiektów. Począwszy od 16 lipca 2016 r. wspomniany wyżej artykuł nie wskazuje już wprost na elektrownie wiatrowe, których jedynie części budowlane zaliczane były do budowli. Ponadto w art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wskazano, jak słusznie zauważył Wnioskodawca, definicję legalną elektrowni wiatrowej (na potrzeby tej ustawy), która określa obiekt jako budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu ustawy o odnawialnych źródłach energii. Pod pojęciem (również na potrzeby ustawy) elementy techniczne zaś należy rozumieć wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Strona wnioskująca słusznie również wskazuje, iż dla podatku od nieruchomości istotne są przepisy Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i Prawo budowlane, nie zaś zapisy innych aktów normatywnych zawierające definicje obiektów budowlanych na swoje potrzeby. Jednakże organ podatkowy nie może zgodzić się z interpretacją Strony odnośnie pojęcia elektrowni wiatrowej, która przecież na gruncie prawa budowlanego w całości została uznana za obiekt budowlany (budowlę). Zmiana charakteru elektrowni wiatrowych była założeniem ustawodawcy, cel ten wyraźnie wskazano w uzasadnieniu do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Został on zrealizowany w następujący sposób:

- 1) w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, który definiował budowlę, wykreślono z przykładowego katalogu urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowią budowle, elektrownie wiatrowe;
- 2) w załączniku do przywołanej w pkt 1) ustawy w kategorii XXIX wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego, jakim jest elektrownia wiatrowa;
- 3) w dodanym do wspomnianej ustawy art. 82 ust. 3 pkt 5b wskazano, iż wojewoda jest organem administracji architektoniczno-budowlanej wyższego stopnia w stosunku do starosty oraz organem pierwszej instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych elektrowni wiatrowych, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Podkreślenia wymaga fakt, iż przepis ten jest jedynym, który po nowelizacji ustawy – Prawo budowlane nawiązuje bezpośrednio do definicji elektrowni wiatrowej z art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (dalej u.i.e.w.). To właśnie ta definicja, *sensu stricto*, określa jakie elementy składają się na taką elektrownię. Wg niej, przypomnijmy, elektrownia wiatrowa składa się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, którymi są – zgodnie z art. 2 pkt 2 u.i.e.w. – wirnik z zespołem łopatek, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Organ podatkowy stoi na stanowisku, iż, pomimo faktu, że definicja ta została sformułowana na potrzeby ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, to należy ją uznać za właściwą i nie powinno budzić wątpliwości, że elektrownia wiatrowa wskazana jako kategoria obiektu budowlanego w załączniku do prawa budowlanego to właśnie ta, o której mówi u.i.e.w. Prawidłowe opodatkowanie elektrowni wiatrowych zatem od 1 stycznia 2017 r. wymaga sięgnięcia aż do trzech aktów normatywnych, tj. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, prawa budowlanego oraz ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Podstawę do stwierdzenia, że powyższe zmiany będą niosły za sobą skutki finansowe w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli w postaci elektrowni wiatrowej stanowi również zapis art. 17 u.i.e.w., w którym ustawodawca wskazał wprost, że od dnia wejścia w życie przywołanej wyżej ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.

Wyższe opodatkowanie wynika nie ze zmian w prawie podatkowym, lecz w przepisach prawa budowlanego, do których odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Po nowelizacji ustawy obiektem budowlanym, w rozumieniu prawa budowlanego, będzie budowla w postaci elektrowni wiatrowej, na którą będą się składać zarówno części budowlane jak i techniczne. Elementy składowe

elektrowni nie zostały wprowadzone wskazane w przepisach prawa budowlanego, ale w tym zakresie pomocniczo należy stosować definicję tego rodzaju obiektów zawartą w art. 2 pkt 1 u.i.e.w.

Reasumując, na skutek opisanych wyżej zmian ustawowych jakie zaszły w lipcu br. prawodawca w sposób jednoznaczny wskazuje, że elektrownię wiatrową, składającą się z fundamentu, wieży i elementów technicznych, należy rozumieć jako budowlę w całości, zniesiono bowiem podział na jej części budowlane i niebudowlane. Zmiany te skutkują zwiększeniem obciążeń z tytułu opodatkowania tego rodzaju obiektów. Z datą 1 stycznia 2017 r. wzrośnie zatem wartość elektrowni wiatrowej stanowiąca podstawę opodatkowania, która to powinna być ujawniona w składanych na 2017 r. deklaracjach podatkowych.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji.

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 w/w ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeśli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:
1. Adresat
2. a/a

BURMISTRZ

Józef Piłbacha